

Vänsterpartiets avvikande mening

Bilaga 4

Regeringens ståndpunkter inför översynen av den sociala agendan är mycket allmänt hållna och därför svåra att ta ställning till. Att fokusera på att bekämpa arbetslöshet, öka sysselsättningen och främja jämställdhet är förstås målsättningar som alla kan ställa sig bakom. Men den avgörande frågan är med vilka medel dessa mål ska uppnås.

Vänsterpartiet noterar att regeringen inte med ett ord nämner EG-domstolens yttrande i Laval-målet, trots att detta ju i högsta grad är relevant i sammanhanget. Det är vår bestämda uppfattning att ökad sysselsättning och ökad rörlighet över gränserna inte ska vinnas till priset av urholkade fackliga rättigheter och sämre villkor i arbetslivet.

En socialpolitisk agenda på EU-nivå med fokus på ökad sysselsättning riskerar att bli förödande för löntagarna om den inte tydligt tar avstånd från social dumpning och ger arbetsmarknadens parter full frihet att använda alla i nationell lagstiftning och praxis tillåtna medel för att förhindra sådan.

Sveriges linje i frågan bör vara att EG-domstolen inte ska ha rätt att underkänna kollektivavtalsreglerade löner och stridsåtgärder för att få sådana tillstånd för utstationerad arbetskraft, och att detta ska regleras i ett juridiskt bindande undantag eller protokoll som fogas till EU:s fördrag.

Detta bör regeringen lyfta fram som en nödvändig förutsättning för den fortsatta dialogen om EU:s socialpolitiska agenda.